

HONVÉD.

Megjelenik e' lap, vasárnapot kivéve naponként magyar és német szövegben egy fven. Előfizetési díj: félre postán négyszer küldve 6 fr. 48 kr. kétszer küldve 6 fr. 24 kr. havankint csak Kolozsvártt 1 fr. ezüst pénzben.

Der Honvéd erscheint täglich, Sonntag ausgenommen, in ungarischem und deutschem Texte, auf einem Bogen. Praenumerations Preis: halb thrig, mit Postversendung, viermal in der Woche: 6 guld. 48 kr. Zweimal: 6 guld. 24 kr. Monathlich für Clausenburg: 1 guld. Conv. Münze.

Kolozsvár Jun. 27. A' városi új tanácshoz a' mézárósok folyamodtak a' hus árának 16-król 18-ra emeltetése iránt. — Ezen egyszerű folyamodásra csak is a' tanács maga a' hus árát 1-kral felebb emelte. —

Ezt tennie nem kellett volna, az egy két nap alatt megválasztandó városi képviselőkből álló gyűlés megkérdése nélkül. De ha már ezt mellőzni akarta sem kellett volna tennie a' megye 's katonaság nélkül, kikkel eddig együtt szabályozták a' hus árát.

Nem kellett volna fölemelni a' hús árát jelen körülmények közt, midőn a' marha olcsóbb mint volt eselőtt egy hónappal is, próba vágás nélkül, már csak azért is, hogy a' közönség valóság-gal győződjkék meg a' mézárósok kérelmének igazságáról.

A' teljes tanácsülésben a' próbavágását csak négy tag kívánta.

Ha csakugyan próba fog egykor vágatni, hagyja el a' tanács, mintán a' hus ár megszabási jogot csak is egyedül őt illetőnek követeli, azon rendszert, mellyel hajdan a' próbavágó vásároltatott, bizza azt ahoz értő 's a' mézárósokkal 's rokonaikkal nexusban nem álló 's független marha kereskedőkre, kik egy két garasból mit sem csinálnak. —

Sokaknak a' kolozsvári nemzetőrök közül ha lehetne fülébe sugnám, de hiszen mindennap hallhatják a' népszájából azon panaszt, hogy az urak (tisztjelet a' józanabbaknak) beszeg most is csak kibuzák magukat a' köztelviselés alól. Mondják t. i. hogy a' városi tisztviselők azért, mivel ők városi tisztiek, a' néhai kormány-szék volt hivatalnokai, mert ők álladalmi hivatalnokok, mások, mert ő nekik commissiojuk van két hétmulva az országnak valamelyik részibe tejhatalmi minőségben futkározni, a' honóri szolgálat alól feloldozottaknak követelik magukat. Aztán a' többi közt ugy is o-koskodnak, hogy a' tisztviselők akkoris megkapják fizetésüket, midőn honóri szolgálatot tesznek, ők ellenben mint kézművesek vagy napszámosok akkor semmitsem kereshetnek. De hát még mennyi vak, sünta, béna, nebezen lélekző, az oldalokat mászni nem tudó van most a' városban, kik az oláhok közeledtével bizonyosan legelőbb láthatának, szaladhatának ki a' városból, persze nem az oláhok ellen. Vannak olyanok is, beszélik, hogy 6 hónap alatt alig tesznek egyszer honóri szolgálatot, mások meg kik kisebbségnek tartják azokkal a' kőművesekkel, mesteremberekkel együtt tenni a' szolgálatot, ezek csakugyan a' múltévi márcziusi napokban is önkéntelen szölitották a' mesterembereket polgártársaknak. Azonban e' még mind csak hagygyán, hanem azt, hogy a' vagyonosabbak vagy tekintélyesebbeknek többszöri honóri kötelesség mulasztások elnézessék, midőn ők egyszeri mulasztásért is keserűen meglakolnak, valamint azt is, hogy a' városi tisztiek közül némelyek, kiknek háza-zok, majorjuk van, 's mégis a' katonaság szállásolástól mentek le-gyenek akkor, midőn Kolozsvártt a' házbérben lakókis katonát tartan-ak — sehoggy sem türhetik. Volának még több elfuveni való visz-szaélések is, de ezekről ha megem szünnék, máskor fogok litá-niálni. — Hanem uraim! ezek így rosszul mennek, ezek valóságos kiváltságos helyzetet képeznek némelyek részire, holott nekünk minnyájunknak egyenlőknek, testvéreknek kellene lennünk, a' törvény egyenlő oltalma alatt állanunk 's a' kösterhet vagyon arány-lag hordoznunk. Nem szölok olly hivatalnokokról, kiknek folytonos foglalkozását a' haza igénybe veszi, de ezt is megkellene a' zu-golodó néppel értetni. Azonban, hogy az oly hivatalnokok is, kiknek még most gyér vagy éppen semmi hivatalos foglalkozásuk nincs, valamint a' városi tisztviselőik, kikről a' Csányféle rendeletben

Klausenburg den 27 Juni. Die Fleischbäcker sind beim neuen Magistrat um die Erhöhung des Fleischpreises von 16 xr. auf 18 xr. eingekommen. Auf dieses einfache Ansuchen hat der Magistrat den Fleischpreis um einen reuzer Kerhöht.

Dies hätte er, ohne die, aus den in einigen Tagen zu wählenden Städtischen Stellvertretern bestehende Körperschaft zu befragen, nicht thun sollen. Wenn er nun auch diese übergehen wollte, so hätte er es ohne den Comitat und das Militair, die bisher in die Limitation des Fleischpreises Einfluss nahmen, nicht thun sollen.

Der Fleischpreis hätte unter den jetzigen Verhältnissen, da das Vieh wohlfeiler ist als es vor einem Monate war, ohne Probehauen auch schon deswegen nicht sollen erhöht werden, damit sich das Publicum von der Gerechtigkeit des Verlangens der Fleischhauer hätte überzeugen können. In der vollen Rathversammlung verlangten nur vier Rathsglieder das Probehauen.

Wenn es nun doch einmal zum Probehauen kommen wird, so möge der Magistrat, nachdem er nun einmal behauptet das Recht der Limitation des Fleischpreises stehe ihm allein zu, jene Verfahrensart, nach welcher in frühern Zeiten das Probevieh angekauft wurde, abstellen, und diesen Ankauf einem sachkundigen mit den Fleischbauern und deren Verwandten in keiner Verbindung stehenden, unabhängigen Viehhändler, welcher sich um ein par Groschen nicht kümmert, übertragen.

Könnte man doch mehreren von den Klausenburger Nationalgardisten zuflüstern — indessen können sie es ja tagtäglich aus dem Munde des Volkes hören, dass die Herrn (Ehre den Besseren denkenden) wohl auch jetzt sich der Theilnahme an den Gemeindelasten entziehen. Man spricht Z. B., dass die Sädtischen Beamten deswegen, weil sie Stadtbeamten, die frühern Gubernialbeamten deswegen, weil sie Staatsbeamten seyn, andere deswegen, weil sie den Auftrag hätten, nach zwei Wochen in irgend einen Theil des Landes als Bevollmächtigte zu eilen, ihre Loszählung vom Bürgergardendienste verlangen. Unter andern hört man auch folgende Schlussfolge von den Bürgern: dass die Beamten auch dann, wenn sie Gardendienste thun, ihre Besoldungen erhalten, sie hingegen als Handwerker oder Tagelöhner, damals nichts verdienen können. — Und wie viele Blinde, Lahme, Krüppel, Engbrüstige, zum Bergsteigen Unfähige gibt es jetzt nicht in der Stadt, die sich bei der Annäherung der Walachen gewiss am ersten zeigen, und aus der Stadt eilen würden, freilich nicht gegen die Walachen. Auch solche soll es geben, wie man spricht, die während 6 Monaten kaum ein einzigesmal Gardendienst thun, und noch andere, die es für unschicklich halten, mit Mauern und Handwerkern zugleich den Dienst zu versehen; wohl nannten diese in den Märztagen des vorigen Jahres die Handwerker nur gezwungen: Bürgerkame-rad! Dies alles möchte ja noch angehen, dass aber den Reichern und Angesehenern die mehrmalige Vernachlässigung ihrer Schuldigkeit nachgesehen wird, während andere wegen einem einzigen Versäumniss bitter büßen, so wie auch, dass einige von den Stadtbeamten, ohngeachtet dessen, dass sie Haus und Meyerhof besitzen, von der Militairbequarterung frei sind, während in Klausenburg auch diejenigen, die zu Miete wohnen, Soldaten halten müssen, dieses wird nirgends geduldet. Ich könnte noch mehrere Missbräuche herzfählen, will aber von ihnen, falls sie nicht aufhören werden, mein Lied ein andersmal anstimmen.

Meine Herrn! so geht es nich gut, denn dadurch gewinnen einige eine wirklich privilegierte Stellung, da wir doch alle uns gleich und Brüder seyn, unter gleichem Schutze des Gesetzes stehen, und die Gemeindelasten nach Massgabe des Besitzes tragen sollten. Ich rede nicht von solchen Beamten, deren ununterbrochene Beschäftigung der Staat in Anspruch nimmt. Doch sollte man das

sincs kivétel említve, törvényszerint pedig tartoznak a' nemzetőri szolgálattal 's mégis a' honőri szolgálat alól magukat kihúzzák és épen ily rendkívüli időkben, minők jelen perczeink, nem példaadás a' törvény teljesítésére, mivel különösen az intelligentia 's annál inkább a' tisztviselők tartoznak, de igenis az, a' törvény megszegésire. És mi ennek a' következménye? Az, hogy az egyik veszedelmesebb őrszemen közelebről is 20 egyén helyett csak 14 jelent meg éji vigyázatra, a' más őrszemerre pedig fegyverek közt kellett felhajtani annyi nemzetőrt, mennyi a' legszükségesebb őrhelyekre kiállíthatassék. Teljesítsük uraim kötelességünket, hisz a' nélkül az öntudat sem nyugtat meg bennünket, aztán nemis lesz mindig olly terhes ezen szolgálat, mint most. Dudor.

Észrevétel és igénytelen ajánlat a' magokat megadott havasalji helységek élelmezése tárgyában.

Hogy a' magokat kényszerűségből megadott havasalji oláhoknak, bár minden kereskedések merőben megszünt, elég pénz forog kezökben, világosan bizonyítják a' havashoz közel eső gabnapiacok, hol a' temérdek oláhság, mint méhraj lepi meg a' drágább buzát, mintegy mellözve eddigi egyedüli élelmi szerét, a' tengerit.

Hogy az ellenséges havasra maig is csempésznek élelmet és sőt, mindenkinek meggyőződése, sőt itt ott gyakran fogatnak is el ily csempészetet gyakorló jó madarak.

Ez eddig csak mehetett, míg a' havas nem volt annyira cernirozva, de most már miként történhetik e' csempészhetés oly éber őrködés daczára is?

Nem egy, de többek észrevétele: hogy ha a' magyarnak van esze, van az oláhnak is, de ennek a' ravaszágára.

És ez igaz lehet.

Vessünk egy pillantást a' havasalji oláhok gabona vásárolhatóságára. B. Hunyad környékéről szólok.

Egy személy több helységek jegyzője lévén, a' helységek oláhjai hozzá folyamodnak utlevélért, hogy mehessenek gabona vásárolni. Ez ad utlevelet 's belé írja azt is, mennyi gabonát fognak vásárolni, természetesen csak annyit utalványozván, mennyi egy családot egyik keddtől a' másikig megment az éhhaláltól.

Ez utlevéllel az oláh felkeresi a' térparancsnokságot, a' hol aztán a' jegyző által adott csédulácska az irnokok általmét megérősítettik, mire következik a' vásárlás, 's a' kiviendő gabonának az őrállomásokon megvizsgálása.

Ez eddig mind rendén van, és mégis, ha valakinek eszébe jutna számbavenni: mennyi gabona kél el egy vásár alkalmával a' b. hunyadi piacon, alig ha sokkal többnek nem találná, mint mennyi a' havasalji családok egy héti bőv élelmezésére kívántatik.

A' b. hunyadi piacon temérdek gabona fogy el minden kedden.

Vajjon nem történhetik-é, mi már sokunk agyában megfordult, hogy ugyanazon háztól, sem a' jegyző, sem a' térparancsnokság nem ismervén személyesen a' családok tagjait, többen is válthatnak gabona vásárlásra engedelmet.

Vajjon nem megtörténhetik-é, hogy az így vásárolhatott felesleget árutakon, minden éber őrködés daczára felcsempézik?

Ez, ha csak pusztá gyanu is, már felette nagy aggodalmat okoz.

Hogy pedig az ellenséges oláhok elzárva is oly huzamos ideig fentartják magukat látjuk.

Nem volna-é hát czélszerű a' kormány részéről, nem tekintve ki által mondatott, azon igénytelen ajánlatot életbe léptetni, miszerint minden havas alatti helységek családainak száma két példányban hitelesen összeíratnék, és a' családok számmal jegyeztetnének meg.

Az egyik példány állana a' helység jegyzőjénél, a' másik a' térparancsnokságnál. A' jegyző e' számok szerint adná az utlevelet, 's megjegyezné magának is, hogy azon szám alatti család már kapott uticédulát. Hasonlóul a' térparancsnokság is megnézné, a' nála levő példány számával talál-é a' jegyzőé.

Ez az igaz egy kevéssel késedelmesebb munka, mint az eddigi, de általa elérnének:

murrende Volk darüber verständigen. — Dass übrigens solche Beamte, die jetzt sehr wenige oder gar keine ämtliche Beschäftigung haben, so wie dejenigen Stadtbeamten, von denen in der Csányischen Verordnung keine Erwähnung geschieht und die dem Gesetze nach gehalten sind, Nationalgardendienst zu leisten, sich demselben dennoch entziehen, und gerade in einer so ausserordentlichen Zeit, wie die gegenwärtigen Augenblicke, gibt kein gutes Beispiel von Gesetzerfüllung, — was doch vorzüglich die Intelligentern und noch mehr die Beamten geben sollten, — wohl aber ein schlechtes Beispiel von Gesetzumgehung.

Und was ist die Folge davon?

Dass neulich auf einem der wichtigsten Wachposten statt 20 nur 14 Individuen zur Nachtwache erschienen, auf einem andern aber unter Gewehrbegleitung so viele Gardisten mussten getrieben werden, dass damit die nöthigsten Wachposten besetzt werden konnten.

Meine Herrn! Thun wir unsere Schuldigkeit, sonst finden wir auch im eignen Bewusstseyn keine Beruhigung, auch wird der Dienst nicht immer so beschwerlich seyn, wie dermalen.

Dudor.

Bemerkung und anspruchloser Vorschlag rücksichtlich der Verpflegung der Gebirgsortschaften, die sich ergeben haben.

Dass die Walachen unterm Gebirge, die sich zu ergeben gezwungen worden sind, genug baares Geld besitzen, obgleich all ihr Handel gänzlich aufgehört hat, davon liefern die dem Gebirge nah liegenden Fruchtmäkte deutliche Beweise, auf welchen die vielen Walachen wie Bienen-schwärme sich um die theurere Frucht sammeln, und ihre bisherige einzige Nahrung, den Mais, beinahe gänzlich übergehen.

Dass auf die feindlichen Gebirge auch jetzt noch Lebensmittel und Salz geschwärzt werden, davon ist jedermann überzeugt, ja hie und da werden oft dergleichen Schmuggelei treibende Zeisige eingekapfen.

Dieses konnte bisher, wo das Gebirg noch nicht so cernirt war, wohl geschehen, wie kann aber jetzt, trotz der wachsamem Überwachung, dergleichen Schmuggelei getrieben werden?

Es heisst: Wenn der Ungar Verstand hat, so hat ihn auch der Walache, dieser besitzt aber auch List.

Dies mag seyn.

Sehen wir einmal: wie wird es dem unterm Gebirge wohnenden Walachen möglich, Frucht zu kaufen.

Ich rede von der B. Hunyader Gegend.

Die Walachen mehrerer Ortschaften, die einen und den nämlichen Notair haben, verlangen Pässe von ihm, um Frucht kaufen zu können. Dieser giebt die Pässe und schreibt hinein, wie viel Frucht sie kaufen werden, indem er natürlich nur so viel anweist, als eine Familie von einem Dienstag bis zum andern, ohne zu verhungern, braucht.

Mit diesem Passe verfügt sich der Walache zum Platz-Commando, wo der vom Notair elhaltene Zettel neuerdings bestätigt wird, auf dieses erfolgt der Einkauf und auf den Wachtstationen die Untersuchung der auszuführenden Frucht.

Dies ist alles in der Ordnung, und dennoch, viele es jemanden ein, darüber Rechnung zu halten, wie viel Frucht auf einem Wochenmarkte in B. Hunyad verkauft wird, so würde er auf ein grösseres Quantum stossen, als was zu einer wöchentlichen reichen Verpflegung der genannten Familien erfordert wird.

Jeden Dienstag geht ausserordentlich viel Frucht auf dem B. Hunyader Platze auf.

Ob es wohl nicht möglich ist, wie wir schon mehrere gedacht haben, dass, da weder der Notair, noch das Platz-Commando die Glieder der Familien persönlich kennt, von einem und demselben Hause mehrere die Erlaubniss zum Fruchteinkauf sich einholen können?

Wäre es nicht möglich, dass der auf diese Weise eingekaufte Ueberschuss auf Schleichwegen, trotz aller Wachsamkeit, hinaufgeschwärzt würde?

Wenn dieses auch nur blosser Verdacht ist, so verursacht es dennoch grosse Beunruhigung.

Dass sich aber die feindseligen Walachen, auch cernirt, so lange schon halten können, sehen wir.

Wäre es daher nicht zweckdienlich von der Regierung, folgenden anspruchlosen Vorschlag, abgesehen davon, von wannen er kömmt, ins Leben treten zu lassen: dass nämlich die Anzahl der Familien von den Ortschaften unter dem Gebirge in zwei Exemplaren conscribirt und nummerirt würde.

Das eine Exemplar bliebe bei dem Ortsnotair, das andere beim Platz-Commando. Der Notair gäbe die Pässe nach der Familiennummer, und merke auch sich die Familiennummer an, unter welcher an selbstTage ein Pass ertheilt worden sey. Das Platz-

hogy csak számozott utilevéllel járhatnának a' havas alattiak ;
 hogy a' havasrai gabona- és sócsempészetenek csak gyanuja is
 elháríthatnék ;
 hogy tudatván minden család létszáma, csak anynyi gabonát
 vásárolhatnának, mennyivel szükön kiérnék.

Herczeg.

Udvarhelymegye, jun. 14-én 1849.
 (Folyt.)

Sok mindent irtak még özszevissza a' nemesség üldöztetésé-
 nek okairól, még az írók magok sem fogják tudni, hogy már va-
 lóban mi az oka az eltölt, 's szerintök még mérgesebben megúj-
 landó üldözéseknek?

Ha némely ember jobban meggondolná a' mit mond, és ir, bi-
 zony sokat nem irtak volna Udvarhelyről.

Én az üldöztetés okát másutt keresem.

Jusson eszébe az olvasónak Galliczia!

Heydte és a' császári oláhok hódítani és rabolni jöttek hozzánk;
 de alattomos céljuk az volt, hogy az értelmességet semmivétegyék.

Minő állapotban kapták itt a' népet ?

A' székely tábor az őszi elhamarkodott, és árulással vezetett
 táborozáskor, az oláhok elleni rémitő ingerültségében égetett 's a'
 rendetlen élelmezés miatt rabolt különbség nélkül csaknem mindenütt.

És megterhelve, és—megverve futott haza.

Mikor a' miénkek haza érkeztek, már ott voltak a' császáriak
 és oláhok.

Ellenségünknek vas fegyverre nem volt szüksége. Volt neki
 ennél élesebb és ez a' bujtogatás volt.

A' köznépet, melynél volt az erő, le kellett ültetni.

Tebát legelőbb is így prédikáltak nekik: Ne féljetek tőlünk,
 mi titeket nem bántunk, csak az urakat és azok javait.

A' nép az oláhok ellen elkövetett égetési és rablási büne ér-
 zetében, 's a' szaladáskor kapott ijedsége tetőpontján nem győzte
 eléggé csodálni a' császár kegyelmét, hogy neki meg tud bocsátni,
 és kapott az alkalmon, hogy saját büneiért is mást lakoltathat.

Bámulta a' császárt, 's visszatért a' kétféjűs fekete-sárga
 szárnyai alá.

A' ki a' népet ismeri ezen nem bámul, 's nem bámul azon
 is, ha a' nép aljabb része, (az az a' székelyföldi oláhok és tol-
 vajok) ujjongva fogadta az oláhokat, kísérte őket, rabolt velök és
 egyik 's másik uri lakra rávezette.

Ezen helybeli vérarúló rablók a' faluk gyűlésében, hol eddig
 rájuk sem halgattak, kizárólagosan uralkodtak. Fenygegették még
 a' jobb székely gazdákat is, ha úgy nem cselekesznek, miként
 ők javasolják.

Ellentállásról szó sem volt.

A' vitéz székely, ki ezelőtt 15 oláhot számított egy magára,
 meghunyászkodott 's két oláfcso egy falut kényelmesen lefegyverzett.

Azon emberek pedig, kik a' tavalyi forradalmat minden ága-
 zatában előresegíték 's a' néppel megkivánták értetni, a' helybeli
 nép által elkergettettek. Szüda, üldözte, verte és kifosztotta, sőt
 felégette őket e' nép és fogva az oláhok kezébe adta, mert ők
 csinálták az uniót, ők okai mindennek.

Nem lehetett ember a' földön, még Szemere sem, ki más ut-
 ra téríthette volna.

A' Kossuth névre oláh és székely egyformán felborzadt.

A' papoknak, kik tavaly hírlapot hordoztak fel a' szószékbe,
 legnagyobb büniül rovatott az fel, hogy ők is az urak mellé szítottak.

Az értelmes székely, ki a' tavalyi dolgokról a' népnek be-
 szélelt, elbujdosott, elbujt.

Azon urak pedig, kik ő felségének hívei voltak 's az uniót
 és ezzel járó dolgokat nagyon untak, itthon maradtak rokonaikkal,
 vagy haza hivattak és viselték a' hivatalokat, vagy sárga-fekete
 kokárdát.

Es mind így volt.

Commando sáhe ebenfalls nach, ob die Zahl in seinem Exemplar
 mit der des Notairs übereinstimme.

Diese Manipulation wäre zwar etwas langwieriger, als die
 bisherige, dadurch würde aber:

1-tens: das erreicht, dass die gedachten Gebirgsbewohner nur
 mit nummerierten Pässen gehen könnten.

2-tens: Dass sogar jeder Verdacht einer Schwärzung von
 Frucht und Salz auf das Gebirg beseitiget würde.

3-tens: Dass, nachdem die Stärke jeder Familie bekannt wä-
 re, dieselben nur so viel Frucht kaufen könnten, als sie nothdürf-
 tig brauchen.

Herczeg.

Udvarhelyer Gespanschaft, 14 Juni. (Forts.)

Allerlei hat man noch hin und wieder geschrieben über die
 Ursachen der Verfolgung des Adels, so dass die Schrifsteller
 selbst nicht wissen, was nur in Wahrheit die Ursache der vorü-
 bergegangenen Verfolgung sey, die sich ihrer Ansicht nach noch
 viel ärger erneuen wird.

Wenn mancher besser überdächte, was er spricht und schreibt,
 so wäre gewiss vieles über Udvarhely nicht geschrieben worden.

Ich suche die Ursache der Verfolgung wo anders.

Der Leser möge sich an Gallicien erinnern.

Heydte und die kaiserlichen Walachen kamen als Unterjocher
 und Räuber zu uns, ihr geheimes Ziel aber war, die Intelligenz
 ganz zu vernichten.

In was für einem Zustande fanden sie hier das Volk? Bei
 dem in Herbste übereilten und mit Verrath beendeten Kriegszug
 der Szekler sengten und brannten diese in ihrer furchtbaren Auf-
 regung gegen die Walachen, und raubten wegen ihrer unrdent-
 lichen Verpflegung ohne Unterschied beinahe überall — und liefen
 mit Raub beladen und geschlagen nach Hause.

Als die unsrigen zurückkamen, waren die Kaiserlichen und
 Walachen schon da.

Unser Feind war nicht genöthigt die eiserne Waffe zu ge-
 brauchen, er hatte viel schärfere und dies war die Aufwiegelung.

Das gemeine Volk, bei welchem die Kraft war, musste ge-
 kirrt werden.

Zuerst also wurde ihm gepredigt: Fürchtet Euch nicht vor
 uns, wer thun Euch nichts an, sondern bloss den Herrn und
 ihren Gütern.

Das Volk im Gefühl seines, an den Walachen durch Mordbren-
 nerei und Raub verübten Frevels und auf dem Höhepunkte seines
 auf der Flucht bekommenen Schreckens konnte die Gaude des Kai-
 sers nicht genug bewundern, dass er ihnen verzeihen könne und
 griff hastig nach der Gelegenheit andere für seine eigenen Sünden
 büssen zu lassen.

Es bewunderte den Kaiser und kehrte unter die schwarzgel-
 ben Flügel des Doppeladlers zurück.

Wer das Volk kennt, wundert sich nicht darüber, auch da-
 rüber nicht, dass die Hefe des Volkes (nämlich die Walachen auf
 Szekler Boden und die Räuber) sich den Walachen anschloss,
 sie begleitete, mit ihnen raubte, und sie auf einem und den an-
 dern Herrnhof führte.

Diese heimlich n blutsverrätherischen Räuber herrschten aus-
 schliesslich in den Dorfsversammlungen, wo man sie früher gar
 nicht beachtete. Sie bedrohten auch die bessern Szekler Wirthe
 wenn sie nicht ihrem Vorschlage genäss handelten.

Von Widerstand war keine Rede.

Der kriegerische Szekler, der früher einzeln genommen 15
 Walachen auf sich nahm, demüthigte sich und zwei walachische
 Bursche entwaaffeten gemächlich ein ganzes Dorf.

Diejenigen aber, welche die vorjährige Revolution beförderten
 und das Volk darüber aufklären wollten, wurden von den einhei-
 mischen Volke gejagt. Es schimpfte, verfolgte, schlug und beraubte
 sie, sorgte sogar bei ihnen und überlieferte sie den Walach-
 en, denn — sie hatten die Union gemacht, sie waren an allem
 schuld. Kein Mensch auf Erden, selbst Szemere hätte sie nicht
 bekehren können.

Bei dem Namen Kossuth's schauderte Walach und Szekler
 gleichnässig.

Den Geistlichen, welche im vergangenen Jahre Zeitschriften
 auf die Kanzel gebracht, wurde es als grösstes Verbrechen ange-
 rechnet, sich zu den Herrn gehalten zu haben.

Der intelligente Szekler, der von vorjährigen Dingen zum Volke
 gesprochen hatte, wanderte fort und verbarg sich. Diejenigen Herrn
 hingegen, welche Sr. Majestät treu ergeben waren und denen die
 Union und die damit verbundenen Dinge sehr zuwider waren,
 blieben sammt ihren Verwandten zu Hause, oder wurden nach Haus
 berufen und führten die Aemter oder schwarze gelbe Kokarden.

Dieses war alles so.

És mégis vannak emberek, kik gnyot űznek ez űldözésből, az urakat futóknak, félénkeknek, gyáváknak nevezik és pedig hirlapilag, holott ha űk magok itthon maradtak, bizony nem azon igyekeztek, hogy a' népet jobb utra térítsék, hanem alázatosan viselték azt a' dicsó császári kokárdát.

Én nem irigylem sorsukat.

Én is futottam, de a' végperczben midőn felbujtogatott véreim egy pár óra alatt vérpadra hurczoltak volna azon szerencsétlen hat emberrel, kikkel 200 oláhok és két dragonyost, kik elfogásunkra hivattak volt a' falusiak által, kiverünk a' faluból 's társaim a' falusiak által elfogattatván, midőn a' negyedik faluban levő oláh táborhoz érkeztek velök, már az oláhok ott is futó félben voltak.

De a' jelenet változott és az oláhok örömdűvel ölték le az áldozatokat.

Uraim! e' páratlan büntény még kinyomozva sincs!

Legyen azoké a' dicsőség, kik nem féltek itthon maradni.

De e' mételey nemcsak nálunk, hanem az egész székely földön, az egész országban elterjedt. Csak az volt a' szerencse, hogy a' császári rablók nem mindenüvé érkezhettek meg. Mert a' hova megérkezettek 's az osztrák fegyvert — a' bujtogatást — jól forgatták, ott jaj volt az értelmiségnek.

(Vége köv.)

Gálfi Mihály.

Vegyes hírek.

— Mieroslawszki jun. 11-én tartott szemlét a' hesseni határon öszszevont seregek felett. Vele érkezett Karlsruheba Galeoski ezredes is, Bennek csatabajtársa. Bem Galeoskival osztja az ostrolenkai hős ellentállás dicsőségét.

— A' porosz koronaörökös is elment a' rajnai sereghöz, annak vezényletét átvenni.

— Csehországban több kerületbeli községek petíciót nyújtottak be a' kormányhoz, hogy a' mart. 4-i alkotmány vétessek vissza, új ministerium alkottassék, a' törvényesszéki és közigazgatási rendszer javíttassék és az elosztatot országgyűlés által tervezett alkotmány alapján új nemzetgyűlés hívassék öszsze. Ezen kérelemre az osztrák császár azt felelte, hogy szorosan kíván a' mart. 4-ki chartához ragaszkodni. És meghagyta a' kormányzóknak, hogy ily vesélyes törekvések ellen használja törvényes hatalmát.

— Olmütz csakugyan rendkívüli módon erősítették. És pedig a' német lapok két okát hozzák fel eszen készületnek. Először: hogy a' magyaroktól, másodsor: hogy a' németektől félnek.

— Vilmos herczeg e' napokban Krakkoba utazott, hol a' muszka czár és Paskevics f. hó 16-án meg fogott jelenni. Innen a' czárt Bécsbe várták.

Az osztrák császárról hírlík, hogy egy pár nap mulva a' hadserget meg fogja látogatni. Csak jöjjön, huszáraink nagyon szeretnék, ha egyszer szerencsésük lehetne a' főök császárhoz, ki mint egykor a' porosz király, önmaga akarná seregeit vezérelni, ha tudná és merné. Tábori látogatásai nagyon rövidék szoktak lenni. Ha egy pár ágyu bömbölést meghall, eszeveszetten fut vissza várába.

— Feldunai hadsergünknek folyó hó 20- és 21-ik napján Zsigrádnál, Királyrévnél és Perednél vívott fényes győzelmiről hírek a' Közlöny hivatalos tudósítása szerint is valósult.

Und doch gibt es Leute, welche über diese Verfolgung spotten: die Herrn: Ausreisser, Fürchteame, Memmen nennen, und zwar in Zeitschriften; ob wohl auch sie, wenn sie zu Hause geblieben, gewiss sich keine Mühe gegeben haben, das Volk eines bessern zu belehren, sondern in aller Unterthänigkeit die ruhmwürdige kaiserliche Kokarde trugen.

Ich beneide ihr Loos nicht.

Auch ich bin geflohen, aber erst im letzten Augenblicke, da meine aufgewiegelten Verwandten in einigen Stunden mich, sammt sechs andern auf die Schlachtbank würden geführt haben, mit welchen ich 200 Walachen und 2 Dragoner, die zu unserer Gefangenahme von den Dorfbewohnern waren herbeigerufen worden, aus dem Dorfe hinausgeschlug, dennoch wurden meine Gefährten von den Dorfbewohnern gefangen genommen, und als sie bei dem Walachischen Lager im vierten Dorfe mit ihnen ankommen waren die Walachen schon im Begriffe zu fliehen.

Doch die Scene veränderte sich, und die Walachen mordeten mit freudiger Wuth die Schlachtoper nieder.

Meine Herrn! dieses Verbrechen ohne Gleichen ist noch nicht untersucht worden.

Der Ruhm bleibe denen, die keine Furcht hatten, zu Hause zu bleiben.

Das Uebel aber verbreitete sich nicht nur bei uns, sondern im ganzen Szeklerlande, ja im ganzen Lande, das einzige Glück war, dass die kaiserlichen Räuber nicht überall hingelangen konnten. Denn wohin sie gelangen konnten, und die österreichischen Waffen und die Aufwiegeln gut empfangen wurden, Wehe dort den Intelligentern. (Ende folg.)

Vermischte Nachrichten.

— Herzog Wilhelm reiste dieser Tage nach Krakau, wo am 16. dieses Monats der russische Czar und Paskievics erscheinen werden. Von hier wird der Czar in Wien erwartet.

— Vom Oesterreichischen Kaiser berichtet man, dass er in einigen Tagen seine Armee besuchen werde. Er möge kommen, unsere Husaren würden das Vergnügen, den jungen Kaiser zu sehen, gerne haben, welcher, wie einst der Preussische König, seine Armee selbst anführen möchte — wenn er es verstünde und den Muth dazu hätte. Seine Armeebesuche pflegen sehr kurz zu seyn. Hört er einige Kanonendonner, so reant er spornstreichs zurück in die Burg seiner Väter.

— Mieroslawski hielt am 11. Juni Revue über die auf dem Hessener Gebiete concentrirte Armee. Mit ihm erschien in Karlsruhe auch der Oberste Galeoski, Bems Kriegskamerad. Bem theilt mit Galeoski den Ruhm des heldenmüthigen Wiederstandes von Ostrolenka.

— Der Kronprinz von Preussen ist gleichfalls zur Uebernahme des Armeecommandos zur Rheinarmee abgereist.

— In Böhmen haben die Gemeinden mehrerer Kreise der Regierung eine Petition eingereicht, wo sie verlangen: dass die Verfassung vom 4. März verworfen, ein neues Ministerium gebildet, das System der gerichtlichen und politischen Verwaltung verbessert, und auf Grundlage der von dem aufgelösten Reichstag vorgeschlagenen Constitution eine neue Nationalversammlung zusammen berufen werde. Auf dieses Verlangen antwortete der Oesterreichische Kaiser, dass er ein strenges Festhalten an der Charta vom 4. März wünsche, befahl zugleich dem Gouverneur, gegen dergleichen gefährliche Bestrebungen seine gesetzliche Macht zu gebrauchen.

— Olmütz wird wirklich ausserordentlich stark befestigt. Die Deutschen Blätter schreiben diese Vorbereitungen zwei Ursachen zu, einerseits der Furcht vor den Ungarn, anderseits der Furcht vor den deutschen Insurgenten.

Die glänzenden Siege, welche unsere Armee am 20 und 21-ten d. m. bey Zsigrád, Királyrév és Pered ausgefochten hat, werden uch durch den amtlichen Bericht des „Közlöny“ bestätigt.

H I R D E T M É N Y E K.

(1) Mult évi november hó elein Marosszékéből süketfalvi határról elfutott 3. pej, jobb farkon A. (felette őt pont) helyegű, igen derék nagy kancza, — egyik csillagos, egyiknek jobb farán látható forradás; és egy ezen a' tavaszon 3. éves sárga kancza csikó, homlokán csillag, orán limpás, szárcsa lábú öszve forrasztott E. J. helyegű. Megjegyzendő, hogy tavaly tavasszal a' 3. kanczának serénye egészeszen, a' farkuk pedig térdig le volt vágva. A' ki a' fennirt kanczákat, 's csikót a' káros tulajdonosnak — M. Vásárhelyre övezgy Eperjesi Györgynehez — kézbesíti; vagy hol létékről biztos tudósítást térszen darabjától 20. pengő forint jutalmat kapand. (3)

(1) A' tordai határon az ugynevezett Hoszsú-Völgyben több kalangya felette jó szőna jutányos áron eladó. Értekezhetni Kolozsvártt b. középtanzában 497. szám alatti háznál a' tulajdonossal. (3)

(1) Két szép hamos ló eladó. Értekezhetni irántok hoszsú szappanuczában 390. szám alatt Farkas Jánossal. (3)

(2) Karvási Jozsef török czimű kereskedésben jó és erős gabonapálinka, valóságos ó bakatorbor fain aradiliszt és groersajt árultatik.